

ACADEMIA ROMÂNĂ

Nicolae Edroiu **membru corespondent al Academiei Române**

7 decembrie 1939 - 10 ianuarie 2018

Academia Română a primit cu tristețe vestea plecării din această lume, la vârsta de 79 de ani, a istoricului Nicolae Edroiu, membru corespondent al Academiei Române, director al Institutului de Istorie „George Barițiu“ din Cluj-Napoca al Academiei Române.

Născut în satul Olteni, județul Covasna, a efectuat studiile liceale la Brașov, iar cele universitare – Facultatea de Istorie între anii 1958 și 1963 – la Cluj-Napoca. S-a specializat în bizantologie și istorie sud-est europeană la Universitatea din Belgrad (1967) și apoi în studii europene la Collège d'Europe din Bruges (1970-1971). Trei ani mai târziu și-a susținut teza de doctorat cu titlul *Ecoul european al răscoalei lui Horea (1784)*.

A desfășurat o bogată activitate didactică – preparator, asistent, lector, conferențiar și profesor de istoria medie a României, paleografie româno-chirilică, științele auxiliare ale istoriei, în cadrul Facultății de Istorie a Universității „Babeș-Bolyai“ din Cluj-Napoca, al cărei prorector a fost între 1984 și 1990.

Din 1998 a fost cercetător, iar din 2007 director al Institutului de Istorie „George Barițiu“ din Cluj-Napoca.

S-a consacrat cu precădere istoriei secolului al XVIII-lea și a fost cel mai bun cunoscător al istoriei Răscoalei lui Horea. Cercetările sale s-a îndreptat mai ales spre descoperirea izvoarelor străine privind acest moment important al istoriei naționale: *Presa din Țările de Jos despre Răscoala lui Horea* (1974); *Răsunetul european al răscoalei lui Horea (1784-1785)* (1976); *Horea's Uprising. The 1784 Romanian Peasants' Revolt of Transylvania* (1978); *Răscoala lui Horea* (1978); *Izvoarele răscoalei lui Horea. Seria B. Izvoare narrative* (5 vol., 1982-2007, în colaborare); *Horea's Uprising European Echoes* (1984); *Pe urmele lui Horea* (1988); *Izvoare istorice suedeze privind răscoala lui Horea (1784-1785)* (2001, în colaborare); *J.P.Brissot și românii transilvăneni* (2006). A cercetat și alte momente din istoria națională: *Mișcări țărănești în sud-estul Transilvaniei prilejuite de intrarea lui Mihai Viteazul în Transilvania (1599)* (1977); *Maghiarii din România* (1995) – lucrare tradusă în limbile franceză, engleză și maghiară; *Revoluția lui Tudor Vladimirescu (1821) și presa belgiană* (1997); *Studii de Genealogie* (I, 2000; II, 2009). Cunoscut ca specialist al științelor auxiliare ale istoriei: *Paleografia româno-chirilică. Sec. XVI-XIX* (1995); *Științele auxiliare ale istoriei* (1999); *Scrierea chirilică românească* (2013). Coordonator și autor al tratatului *Istoria Românilor* (vol. VI) (ediția I, 2002; ediția a II-a, 2012), autor al *Istoriei Transilvaniei* (I, 1997), coordonator al colecțiilor „Bibliotheca Bibliologica“ și „Bibliotheca Historica“. În data de 17 decembrie 1999, Academia Română l-a ales membru corespondent, în cadrul Secției de Științe Istorice și Arheologie.

ACADEMIA ROMÂNĂ

A fost Președinte al Comisiei de Heraldică, Genealogie și Sigilografie a Academiei Române, Filiala Cluj-Napoca, vicepreședinte al Comisiei Române de Vexilologie și președinte al părții române în Comisia mixtă de istorie româno-slovacă și în Comisia mixtă de istorie româno-ungară ale Academiei Române.

Doctor Honoris Causa al Universității din Oradea. Cetățean de onoare al comunelor Padeș (județul Gorj) și Vețel (județul Hunedoara) și al orașului Bruges (Belgia).

Membrii Academiei Române regretă această pierdere în lumea științifică românească și aduc un respectuos omagiu.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!